

วิธีดำเนินการวิจัย และวิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการลดพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุตรดิตถ์
 อ. เมือง จ.อุตรธานี ห้อง 8 และห้อง 12 ที่สมัครใจและเต็มใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยนำความหมายและขอบเขตของพฤติกรรมก่อนวัยเรียนไปให้อาจารย์ผู้สอนนักเรียนในวิชาสังคมศึกษาได้พิจารณา และทำการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าวว่านักเรียนห้องใดมีพฤติกรรมก่อนวัยเรียน ซึ่งได้แก่ การลุกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้ขออนุญาต การคุยกับเพื่อน การแหย่หรือรังแกเพื่อน การเล่นกับเพื่อน และการทำเสียงดังในขณะที่มีการเรียนการสอนมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ผู้สอนรายงานว่านักเรียนห้อง 8 และห้อง 12 มีพฤติกรรมก่อนวัยเรียนมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เข้าสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนวัยเรียนของนักเรียนห้องดังกล่าว ในขณะที่มีการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาซึ่งอาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้สอนทั้ง 2 ห้อง ข้อมูลจากการสังเกตปรากฏว่าสอดคล้องกับคำรายงานของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนห้อง 8 และห้อง 12 เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมก่อนวัยเรียนของนักเรียนห้อง 8 และห้อง 12 ทุกคน ภายในห้องเรียนในวิชาสังคมศึกษา เพื่อดูว่านักเรียนคนใดมีพฤติกรรมก่อนวัยเรียนมากที่สุด จากนั้นทำการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว ว่านักเรียนคนใดมีพฤติกรรมก่อนวัยเรียนมากที่สุด เพื่อดูความสอดคล้องของข้อมูลจากคำรายงานของอาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าวและจากการสังเกตของผู้วิจัยในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างคำรายงานของครูผู้สอน

และจากการสังเกต ผู้วิจัยจะยึดข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนเป็นหลัก

3. คัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนในวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของการสังเกตแต่ละครั้ง และเป็นนักเรียนที่มาเรียนสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจากสมุดบันทึกเวลาเรียนของนักเรียนทั้ง 2 ห้อง จากข้อมูลการสังเกตและจากข้อมูลการสอบถามอาจารย์ที่สอนวิชาสังคมศึกษาพบว่านักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวมีดังนี้คือ นักเรียนห้อง 8 จำนวน 10 คน และนักเรียนห้อง 12 จำนวน 14 คน รวม 24 คน

4. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลทั้ง 2 ห้อง โดยบอกให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ชี้แจงรายละเอียดในการเข้าร่วมการวิจัย อธิบายให้ทราบถึงกฎและแนวทางการปฏิบัติตัวในกลุ่ม และสอบถามถึงความสมัครใจและความเต็มใจในการเข้ากลุ่ม การปรึกษาเชิงจิตวิทยา จากผลการสัมภาษณ์พบว่านักเรียนห้อง 8 สมัครใจและเต็มใจเข้าร่วมการทดลองจำนวน 30 คน คิดถูกระต้องช่วยงานบ้านตอนเย็นจำนวน 4 คน ติดเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนจำนวน 2 คน ติดเป็นลูกเสือจราจรจำนวน 3 คน บ้านอยู่ไกลไม่สะดวกในการกลับบ้านผิดเวลาจำนวน 4 คน ติดซ่อมดนตรีจำนวน 1 คน ต้องเลี้ยงไก่ตอนเย็น 1 คน และไม่ขอเข้ากลุ่มจำนวน 5 คน สำหรับนักเรียนห้อง 12 สมัครใจและเต็มใจเข้าร่วมการทดลองจำนวน 33 คน ขอคิดดูก่อน 2 คน บ้านอยู่ไกลไม่สะดวกในการกลับบ้านผิดเวลาจำนวน 5 คน ต้องกลับบ้านให้ตรงเวลาจำนวน 3 คน ต้องเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนจำนวน 5 คน ติดซ่อมครุภัณฑ์ตอนเย็นทุกวันจำนวน 1 คน และไม่ขอเข้ากลุ่มจำนวน 2 คน

5. จากนั้นคัดเลือกนักเรียนจากห้อง 8 และห้อง 12 ที่มีพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนในวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนของการสังเกตแต่ละครั้งและเป็นนักเรียนที่มาเรียนสม่ำเสมอ ผลการคัดเลือกได้นักเรียนห้อง 8 จำนวน 10 คน และนักเรียนห้อง 12 จำนวน 14 คน และจากการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความสมัครใจในการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา พบว่า นักเรียนห้อง 8 สมัครใจเข้าร่วมกลุ่มจำนวน 9 คน และนักเรียนห้อง 12 สมัครใจเข้าร่วมกลุ่มจำนวน 13 คน จากนั้นผู้วิจัยสุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนสูงกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของการสังเกตแต่ละครั้ง และมีความสมัครใจเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยายี่สิบมาจำนวนห้องละ 6 คน รวมจำนวน 12 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

6. จากนั้นผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนขึ้นมา 1 ห้อง เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลอง ส่วนห้องที่ไม่ได้รับการสุ่มขึ้นมาจะเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งผลจากการสุ่มพบว่า กลุ่มทดลองได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ห้อง 8 และกลุ่มควบคุมได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 12

การออกแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้แบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (ABF Control Group Design) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ ตามลำดับดังนี้

A เป็นระยะเส้นฐาน (Baseline)

B เป็นระยะการบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

F เป็นระยะติดตามผล (Follow up)

ระยะที่ 1 (A) ระยะเส้นฐาน เป็นการหาเส้นฐานของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่พฤติกรรมดังนี้ คือ

1. ลุกออกจากที่นั่ง หรือ เดิน หรือวิ่งไปมารอบ ๆ ห้องเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน
2. คุยกับเพื่อนในชั้นเรียน
3. แหย่หรือรังแกเพื่อนโดยใช้อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายไปกระทบร่างกายของเพื่อน กระแทกโต๊ะเพื่อน หรือวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ของเพื่อนโดยเจตนาในชั้นเรียน เช่น สีแฉนเพื่อน กระแทกโต๊ะเพื่อน
4. เล่นกับเพื่อนหรือวัตถุสิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียน
5. การทำเสียงดังโดยการเปล่งเสียงออกจากลำคอ หรือโดยการใช้สิ่งของหรือใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เช่น ตะโกน การทำให้เกิดเสียงดัง ทูบโต๊ะ เคาะโต๊ะ ฉวปาก กระตืบเท้า

ระยะที่ 2 (B) เป็นระยะบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

ระยะที่ 3 (F) เป็นระยะหลังการทดลอง โดยเป็นระยะติดตามผลของบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม หลังจากยุติโปรแกรมแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนสำหรับผู้สังเกตใช้บันทึกพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ภาคผนวก ข) โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลาเป็นตาราง 60 ช่วง แต่ละช่วงสำหรับบันทึกการเกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนที่สังเกตได้ในแต่ละช่วงเวลา
2. เครื่องเล่นเทปชนิดเสียบหูฟังได้ 2 คน ใช้เป็นเครื่องสัญญาณสำหรับผู้สังเกต 2 คน เพื่อสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เทปบันทึกสัญญาณการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลา มีทั้งหมด 60 ช่วงเวลา โดยให้สัญญาณ 20 วินาที และ 10 วินาทีสลับกันไป เพื่อให้ทราบเวลาที่เริ่มต้นและสิ้นสุดการสังเกตพฤติกรรมในแต่ละช่วง ซึ่งเป็นเวลาที่ใช้ในการสังเกต 20 วินาที และบันทึก 10 วินาที สลับกันไปติดต่อกัน รวมระยะเวลาที่ใช้ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทั้งหมดเท่ากับ 30 นาที

การฝึกผู้สังเกต

ในการวิจัยครั้งนี้การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม ซึ่งต้องใช้ผู้สังเกต 2 คน เพื่อให้ข้อมูลจากการสังเกตเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายให้ผู้สังเกตได้ทราบถึงลักษณะและขอบเขตของพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน รวมทั้งวิธีการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมอย่างชัดเจน จากนั้นผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตได้ฝึกการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนโดยฝึกจนได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของการสังเกตแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 สัปดาห์ติดต่อกัน

การสังเกตและการบันทึกพฤติกรรม

การสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนของนักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องและอย่างเป็นอิสระต่อกันตลอดระยะเวลาของการทดลอง ซึ่งในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมแต่ละครั้งใช้เวลา 30 นาทีติดต่อกัน โดยสังเกตการเกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนในช่วงเวลา 20 วินาที และบันทึกผลการสังเกตในช่วงเวลา 10 วินาที สำหรับการสังเกตผู้สังเกตจะเริ่มสังเกตเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณคำว่า "สังเกต" และหยุดสังเกตเมื่อได้ยินเสียงคำว่า "บันทึก" เพื่อบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม และเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณคำว่า "สังเกต"

อีกก็ให้หยุดบันทึก แล้วทำการสังเกตพฤติกรรมต่อไป ทำอย่างนี้สลับกันไปเรื่อย ๆ จนครบ 60 ช่วงเวลาติดต่อกัน รวมเวลาการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมทั้งสิ้น 30 นาที ซึ่งการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมก่อนเวลานั้นเรียนนี้กระทำในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 5 ครั้งต่อสัปดาห์ และในการบันทึกพฤติกรรมนั้นเมื่อสังเกตเห็นว่าพฤติกรรมก่อนเวลานั้นเรียนในชว่เวลาของการสังเกตให้ใส่หมายเลข "1" และเมื่อสังเกตไม่เห็นพฤติกรรมก่อนเวลานั้นเรียนในชว่เวลาของการสังเกตให้ใส่หมายเลข "0"

ความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตพฤติกรรม

ค่าความเที่ยงของการสังเกตพฤติกรรม 2 คน (Interobserver-Reliability or Point-by-point Agreement) นำเอาชว่เวลาที่ผู้สังเกตพฤติกรรม 2 คน ได้บันทึกไว้มาคำนวณได้จากสูตรของแคสดินดังนี้คือ (Kazdin 1982: 54)

$$\text{ค่าความเที่ยงของการสังเกต} = \frac{A}{A+D} \times 100$$

โดยที่ A เป็นจำนวนชว่เวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ตรงกัน

D เป็นจำนวนชว่เวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ไม่ตรงกัน

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตจะต้องมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อมูลนี้มีค่าความเชื่อถือได้ (Kazdin 1982: 59)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ

1. ระยะก่อนทดลอง ใช้เวลา 5 สัปดาห์ โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือและขอใช้สำนักงานแนะแนวในการทำการวิจัย

ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนอุตรดิตถ์ อ. เมือง จ. อุตรดิตถ์

1.2 สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนทั้ง 2 ห้อง และขอความร่วมมือจากอาจารย์

ผู้สอนในการทำการวิจัย

1.3 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจและเต็มใจเข้าร่วมในการวิจัย เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามขั้นตอนและเกณฑ์ที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

1.4 ฝึกผู้ร่วมสังเกตจนกว่าจะได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ

80 อย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 1 สัปดาห์

1.5 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับเลือก เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนทราบว่าระยะเวลาหลังเลิกเรียนนั้น นักเรียนได้อยู่ที่โรงเรียนและเข้าร่วมกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

2. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาทั้ง 5 สัปดาห์ ดำเนินการกับกลุ่มทดลองดังนี้

2.1 ระยะเวลาพื้นฐาน (A) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ระยะเวลานี้เป็นระยะเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานก่อนให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ผู้วิจัยทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียนของนักเรียนในวิชาสังคมศึกษา สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยแบ่งเป็นช่วงเวลาทั้งหมด 60 ช่วงเวลา จะเริ่มทำการสังเกตเมื่ออาจารย์ประจำวิชาเริ่มทำการสอนไปจนครบ 30 นาที เมื่อพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียนอยู่ในระดับที่สม่ำเสมอเป็นเวลา 3 ครั้งติดต่อกัน นั่นคือจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียนที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียนทั้งหมดก่อนถึงครั้งที่สังเกตมากกว่าร้อยละ 10 ของช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียน จึงจะเริ่มระยะให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

2.2 ระยะเวลาให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม (B) ใช้เวลาในการให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มกับกลุ่มทดลองสัปดาห์ละ 5 วัน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ติดต่อกัน รวม 10 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน ในระยะให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มด้วยตนเอง โดยดำเนินการกลุ่มตามวัตถุประสงค์และกระแสการเคลื่อนไหวของกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้กลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมเท่า ๆ กันในกลุ่มปรึกษาเชิงจิตวิทยา และจะสร้างสัมพันธภาพซึ่งผู้อำนวยความสะดวกโลกการป้องกันตนเองลง เป็นผลให้เกิดการเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง และยอมรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตน พร้อมทั้งทดลองฝึกฝนพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมขึ้นมาแทน

3. ระยะเวลาติดตามผล (F) ใช้เวลา 1 สัปดาห์ จะมีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนกวดขันเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากยุติการให้บริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มกับกลุ่มทดลองแล้ว

กลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุมไม่มีการให้บริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีอาจารย์ผู้สอนวิชา สังคมศึกษาซึ่งเป็นอาจารย์ท่านเดียวกันกับกลุ่มทดลอง ซึ่งอาจารย์จะทำการสอนตามปกติ ผู้วิจัย ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของนัก เรียนกลุ่มควบคุมในวิชาสังคมศึกษา ครั้งละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน โดยจะเริ่มสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียน ของนัก เรียนกลุ่มควบคุม พร้อมกับทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนในระยะ เส้นฐานของกลุ่มทดลอง และดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมต่อไปจนถึงสิ้นสุดระยะติดตามผล

วิธีการการดำเนินการในกลุ่มตามที่เกิดขึ้นจริง

การรายงานกระแสของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การวิเคราะห์กระแสการเคลื่อนไหวของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการลด พฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนของนัก เรียนกลุ่มทดลอง

ในการที่ผู้วิจัยในฐานะของผู้นำกลุ่ม เข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนในขณะที่มี

การเรียนการสอนของนัก เรียนกลุ่มทดลองในช่วงก่อนระยะทดลอง ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิก กลุ่มแต่ละคนกระทำพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนกันบ่อยครั้งมาก ซึ่งทำ ความรำคาญให้กับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนนักเรียนที่นั่งอยู่ใกล้ เคียง จนบางครั้งอาจารย์ผู้สอนถึง กับหมดความอดทนจึงได้กล่าวตักเตือน บางครั้งเพื่อนนักเรียนที่นั่งอยู่ใกล้ เคียงก็จะหันหน้ามาว่า กล่าวตักเตือนสมาชิกกลุ่มบางคนซึ่งกำลังเล่นกันโดยเอาไม้ปั่นหัดมาพันกัน และส่งเสียงดังจนทำ ความรำคาญให้แก่เพื่อนร่วมห้องเรียนเป็นอย่างมาก และในระยะทดลองซึ่งให้การศึกษาเชิง จิตวิทยาแบบกลุ่มกับกลุ่มทดลองนั้น ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มกระทำพฤติกรรมก่อนงาน ชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนลดน้อยลงไปมาก และเพื่อให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง ของพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของสมาชิกกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยในฐานะของผู้นำกลุ่มจึงได้วิเคราะห์ ให้เห็นถึงกระแสการเคลื่อนไหวของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการลดพฤติกรรมก่อนงาน ชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนของนัก เรียนกลุ่มทดลอง ดังนี้คือ

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 1 : ผู้วิจัยในฐานะของผู้นำกลุ่มกล่าว เปิดกลุ่มต้อนรับสมาชิกกลุ่มทุกคน แนะนำตนเองให้สมาชิกกลุ่มได้รู้จัก บอกถึงวัตถุประสงค์ในการทำกลุ่ม บอกให้สมาชิกทราบถึง ข้อพึงปฏิบัติของการอยู่ร่วมกันในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แนะนำตนเอง พร้อมทั้งให้โอกาส

แก่สมาชิกคนอื่น ๆ ในการซักถาม สำหรับผู้นำกลุ่มจะให้กำลังใจและรับฟังสมาชิกกลุ่มทุกคน ให้
ความเป็นกันเองและให้การยอมรับในตัวสมาชิกกลุ่มทุกคน ในการ เข้ากลุ่มครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า
สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความกระตือรือร้นอยากที่จะ เข้ากลุ่มมาก โดยเฉพาะนาย เอกซึ่งได้บอกถึง
ความรู้สึกของตนเองกับกลุ่ม เมื่อได้รับ เลือก เป็นสมาชิกกลุ่มว่า "ผมรู้สึกดีใจมากที่ผมได้รับ เลือกครับ"

บรรยากาศภายในกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะมีการแย่งกันพูดแย่งกันแนะนำตนเองและซักถาม
สมาชิกส่วนใหญ่ที่ใส่ใจที่จะฟังคนอื่นน้อยมาก แต่กลับอยากที่จะเล่าแต่เรื่องของตนเอง ตลอดระยะเวลา
เวลา การประชุมกลุ่มในครั้งนี้ สมาชิกมักชอบพูดสอดแทรกคนอื่นอยู่ตลอดเวลา ผู้นำกลุ่ม
ต้องขอร้องให้สมาชิกกลุ่มฟัง และใส่ใจในคำพูดของเพื่อน ๆ สมาชิกกลุ่มคนอื่นบ้าง บางครั้งใน
ขณะที่สมาชิกกลุ่มบางคนกำลังแนะนำตนเองอยู่นั้น สมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ก็จะมีการแซว การแหย่
เพื่อนสมาชิกที่กำลังแนะนำตัวเอง หรือไม่ก็มีการเล่นหยอกล้อและทบตีกันเองตลอดเวลา และ
ในการประชุมกลุ่มครั้งนี้มีสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งได้กระทำพฤติกรรมหยอกล้อ เล่นกับ เพื่อนสมาชิกบางคน
ในกลุ่มอย่างรุนแรงถึง 2 ครั้ง และในครั้งที่ 2 ได้กระทำการรุนแรงโดยใช้เท้าเตะปากเพื่อน
สมาชิกจนเลือดไหลออกตามไรฟันเล็กน้อย จากนั้นก็พูดกับกลุ่มด้วยสีหน้าสลดว่า "ผมก็....
คือ...ผมสงสารนะครับ แต่ชอบทำ"

และ เมื่อสมาชิกกลุ่มได้แนะนำตัวเองจนครบหมดทุกคนแล้ว ผู้นำกลุ่มก็บอกเลิกกลุ่ม พอ
บอกเลิกกลุ่มสมาชิกกลุ่มก็วิ่งกรูกันกลับบ้านในลักษณะที่วิ่งไปต่ออย่าไป วิ่งไปเตะไป ส่งเสียงดังสนั่น

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 2 : ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ยังมีความกระตือรือร้นในการ เข้า
กลุ่มดี และมีความคุ้นเคยกับผู้นำกลุ่มมากขึ้น เริ่มกล้าที่จะพูดหยอกล้อกับผู้นำกลุ่ม ทำให้บรรยากาศ
ของกลุ่ม เป็นไปในลักษณะแบบ เป็นกันเอง เมื่อ เริ่มการประชุมกลุ่มสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งได้ตั้งข้อสังเกต
ถึงสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มว่า "วันนี้ เม้าไม่ค่อยพูด" ซึ่งผู้นำกลุ่มก็สังเกตเห็นเช่นนั้น และยังสังเกตเห็น
เห็นอีกว่าในช่วงโมงส่งคมศึกษา เมื่อผู้นำกลุ่ม เข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของกลุ่มทดลอง
พบว่า เม้าก็มีพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนลดน้อยลงไปมากจนสังเกตเห็นได้ชัดเจน และกลับมีพฤติกรรม
การตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอน เพิ่มมากขึ้น

แต่ก็ยังพบว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ยังไม่มีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของ
ตนเองมากนัก และสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้กำลังใจต่อกันมากนัก และยัง
มีการใช้คำพูดที่กระทบกระทั่งกันอย่างรุนแรง อีกทั้งยังมีการกระทำพฤติกรรมที่ทำให้เพื่อน ๆ
สมาชิกต้องเจ็บตัวอยู่เนือง ๆ ผู้นำกลุ่มมองว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ยังไม่ถึงกับถึงคนอื่น และใส่ใจเพื่อน ๆ

สมาชิกกลุ่มยังน้อยอยู่มาก ดังนั้นผู้นำกลุ่มจึงให้โอกาสแก่สมาชิกกลุ่มในการได้ฝึกฝนการใส่ใจในเพื่อน ๆ สมาชิกคนอื่น โดยการให้ทำแบบฝึกหัด trust walk ในแบบฝึกหัด trust walk ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่า สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ได้รับการใส่ใจอย่างดีจากคู่ของตน แต่มีคู่ของจิวกับหมงที่ไม่ได้รับการใส่ใจจากคู่ของตน และเมื่อผู้นำกลุ่มเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้บอกเล่าถึงความรู้สึกของตนเองจากประสบการณ์ครั้งนี้ สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ก็บอกถึงความรู้สึกที่ดี ๆ ของตนต่อประสบการณ์ที่ตนเองเพิ่งได้รับมา ทำให้คู่ของจิวกับหมงซึ่งไม่ได้รับประสบการณ์ที่ดีจากการทำแบบฝึกหัดครั้งนี้ จึงได้ขอร้องให้ผู้นำกลุ่มได้ให้โอกาสแก่ตนเองอีกครั้งหนึ่ง ในการให้ตนเองได้ทดลองทำแบบฝึกหัดนี้ใหม่ และขอให้มีการเปลี่ยนคู่กันใหม่ด้วย ผู้นำกลุ่มก็ตกลงและให้มีการจับคู่กันเองใหม่ และจากการทำแบบฝึกหัดครั้งที่ 2 นี้ สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ก็บอกกับกลุ่มว่าตนเองได้รับประสบการณ์ที่ดีจากคู่ของตน ประกริชก็พูดถึงคู่ของตนเองว่า "คู่ของผม เหลวที่สุด" และการที่ผู้นำกลุ่มได้สังเกตเห็นการกระทำแบบฝึกหัดของสมาชิกกลุ่ม ผู้นำกลุ่มก็มองเห็นว่าจิวกับหมงจะไม่ค่อยตั้งใจทำแบบฝึกหัด แต่มักจะใช้แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือในการแก่งัดคู่ของตนเอง ดังนั้นในช่วงที่มีการบอกเล่าถึงความรู้สึกของสมาชิกกลุ่มแต่ละคนนั้น ผู้นำกลุ่มในฐานะ เป็นสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งก็ได้ให้ข้อคิดจากประสบการณ์ครั้งนี้แก่จิวว่า การที่เราตั้งใจกระทำสิ่งที่ดี ๆ ให้กับผู้อื่น เราก็จะได้รับความรู้สึกที่ดีจากเค้าตอบแทนมา อย่างประสบการณ์ในการทำแบบฝึกหัดกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มครั้งนี้ ถ้าเราทำกับเพื่อนอย่างเล่น ๆ หรือแก่งัดเพื่อน เพื่อนก็จะเล่นตอบมา ส่วนคนที่ตั้งใจกระทำและพยายามทำให้เพื่อนอย่างดี ๆ ตนเองก็จะได้รับการกระทำที่ดี ๆ ตอบแทนจากเพื่อนเช่นกัน

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 3 : ในการที่ผู้นำกลุ่มเข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของสมาชิกกลุ่มทดลอง ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เริ่มใส่ใจในคนอื่นมากขึ้น โดยกระทำพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนลดน้อยลง และกลับมีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น ผู้นำกลุ่มจึงได้บอกข้อมูลส่วนนี้ให้สมาชิกกลุ่มได้ทราบถึงพัฒนาการที่ดีขึ้นของตนเอง ภายในกลุ่มสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งมีโอกาสได้รับทราบจากเพื่อนสมาชิกกลุ่มบางคนว่าตนเองมีความรู้สึกกลัวต่อการกระทำพฤติกรรมที่รุนแรงของเค้า จนทำให้ตนเองต้องได้รับความเจ็บปวด และเมื่อผู้นำกลุ่มเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้มีการฝึกฝนการใส่ใจในเพื่อนสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มคนที่ชอบกระทำพฤติกรรมที่รุนแรงกับเพื่อน ๆ สมาชิกกลุ่มนั้น ได้ปฏิบัติกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มอย่างอ่อนโยนมาก และให้การใส่ใจในเพื่อนสมาชิกกลุ่มเป็นอย่างดี จนเพื่อนสมาชิกกลุ่มเกิดความรู้สึกที่ดี

กับเค้า และทำให้เค้าเกิดความรู้สึกมีคุณค่ามากขึ้น ในการให้โอกาสสมาชิกได้ฝึกฝนการใส่ใจ
ซึ่งกันและกัน ผู้นำกลุ่มได้ชี้ให้สมาชิกกลุ่มเห็นถึงผลของการกระทำพฤติกรรมของตนเองว่า
"จากประสบการณ์เมื่อไม่กี่ของเม่านะคะ อยากให้เด็กเรียนได้เห็นนะคะว่าการที่เด็กเรียนเคยทำอะไร
กับเพื่อนไว้ยังไง เราก็จะได้รับผลตอบแทนแบบนั้น แล้วพอเรากระทำปฏิบัติกับเพื่อนอีกแบบหนึ่ง
เหมือนครั้งแรกนะคะ เอกเคยโดนของแฉิงจากเม่ามาแล้ว ก็เกิดความรู้สึกกลัวไม่อยากจับคู่กับ
เรา มันเป็นผลจากการกระทำของเราครั้งนั้นไหม ที่เราเตะเค้าแล้วเค้ากลัวเรา เพื่อนเค้า
ไม่อยากจับคู่กับเรา แต่พอหลังจากเม่าเปลี่ยนแปลงการกระทำพฤติกรรมของเม่าเสียใหม่โดยการ
กระทำกับเพื่อนดี ๆ ปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างดี ๆ อย่างนุ่มนวล เพื่อนก็อยากเข้ามาหาเรา และทำให้
ตัวเราเกิดคุณค่าในตัวเรา เห็นไหมคะมัน เป็นผลมาจากการกระทำของเรา ครูอยากให้คุณ
ได้เห็นนะคะว่าการกระทำของเราทุกครั้งทุกขณะ มันมีผลกระทบบต่อเราทั้งนั้นนะคะ"

ก่อนจบกลุ่มในวันมีผู้นำกลุ่มได้ให้กำลังใจแก่สมาชิกกลุ่มในการฝึกฝนการลดพฤติกรรม
ก่อกวนในชั้นเรียน และได้บอกข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกกลุ่มว่า ในวันมีสมาชิกกลุ่มเริ่มให้
ความร่วมมือกับกลุ่มมากขึ้น เริ่มใส่ใจที่จะฟังคนอื่นพูดบ้างแล้ว เมื่อมีคนหนึ่งพูดคนอื่น ๆ ก็ฟัง
และผู้นำกลุ่มได้ฝากการบ้านให้สมาชิกกลุ่มได้กลับไปฝึกฝนการใส่ใจในคนอื่นโดยการปฏิบัติสิ่งที่ดี ๆ
ให้กับเพื่อน และเมื่อผู้นำกลุ่มบอกเลิกกลุ่ม สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ก็วิ่งกันออกไป แต่มีสมาชิกกลุ่ม 2
คน คือ เม่า และ เอก ได้เข้ามาช่วยผู้นำกลุ่มหีบเสื้อผ้าเข้าที่ เมื่อสมาชิกกลุ่มที่วิ่งกันออกไป
เห็นเช่นนั้นก็หยุดวิ่งแล้วเข้ามาช่วยกันเก็บเสื้อผ้าและจัดเก็บสิ่งของต่าง ๆ ในห้องให้เข้าที่

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 4 : ในการประชุมกลุ่มครั้งที่ 4 สมาชิกกลุ่มเริ่มมีการสำรวจตนเอง เริ่ม
ยอมรับพฤติกรรมของตนเอง เริ่มยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน
ซึ่งสมาชิกกลุ่มบอกถึงพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของตนเองในขณะที่มีการเรียนการสอนให้กลุ่มได้รับ
ทราบ เช่น เอกบอกกับกลุ่มว่า "ตอนนั่งเรียนผมก็นั่งแบบนอนนะครับ แบบว่านั่งตัวไม่ค่อยตรง"
หมง "ผมก็ไม่ตั้งใจเรียนครับ เพราะผมห่วงเขียนการ์ตูนครับจนหมดชั่วโมงครับ" ภาส "ผมก็
ไม่ค่อยตั้งใจเรียนครับ อ่านการ์ตูนครับ ก็หมอบไปได้โต๊ะ แล้วอ่านการ์ตูนครับ ไม่ได้สนใจ
อาจารย์ครับ ก็เรียนไม่รู้เรื่องเลยครับ" จิว "ตอนแรก ๆ ผมก็นั่งอ่านการ์ตูน พออ่านเสร็จ
ก็ไปกวนคนอื่นเค้า พอเสร็จไม่มีอะไรทำก็เลยเอาไม้ปั่นพัดไปแหย่เพื่อนครับ" ประกริช "ผมก็
อ่านหนังสือการ์ตูน แล้วก็ไปดูหมงเขียนการ์ตูน... แล้วก็ไปแหย่เอกนิดหน่อย...(หัวเราะ)...
แล้วก็แหย่นายเม่าอีกนิด แล้วก็ไปแหย่นายอภิสิทธิ์ข้างหลัง...(หัวเราะ)... แล้วก็ข้างขวาที่แหย่

นายหมงครบ (หัวเราะ) แล้วสมาชิกกลุ่มยังได้ตระหนักว่าพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนของตนเอง
นั้นทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น ดังที่สมาชิกได้บอกกับกลุ่มว่า เช่น

เม่า "ทำให้เข้าใจเรื่องที่อาจารย์พูดไม่ติดต่อกัน เข้าใจผิดไปจากที่อาจารย์พูดครบ เพราะว่า
พอฟังไปได้ค่อนหนึ่งแล้ว อยู่ ๆ ก็เอาใจไปไว้ที่อื่นค่อนหนึ่ง แล้ววกกลับมาที่ต่อกันไม่ติด...ทำให้
ฟังไม่รู้เรื่อง บางครั้งก็ทำให้ผู้อื่นเสียสมาธิไปด้วย เพราะตัวเราหัวเราะเสียงดัง คนอื่นเค้าก็
มองมาที่เรา อาจารย์ก็หยุดพูด เรื่องมันก็ไม่ติดต่อ"

ประกฤษ "ทำให้ฟังอาจารย์สอนไม่รู้เรื่อง....ทำให้อาจารย์อารมณ์เสียแล้วก็บ่น แทนที่อาจารย์
จะพูดเนื้อหา อาจารย์ก็ตำหนิเรา แล้วอาจารย์ก็ลืมเนื้อหา พอจะพูดสาระสำคัญให้เราฟัง
อาจารย์เห็นเราเล่นกัน คุยกัน หยอกกัน อาจารย์ก็ตำหนิกลับมาสู่เนื้อหาอาจารย์ก็ลืม เรื่องที่จะพูดไป"
จิว "ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องครบ"

เอก "ผมก็เล่นมากไป ทำให้ผมฟังอาจารย์ไม่รู้เรื่อง แล้วก็ทำให้เพื่อน ๆ บางคนไม่ชอบครบ...
และเวลาเราไม่ตั้งใจเรียนเราก็ชวนคนอื่นคุย ไม่ฟังอาจารย์ อาจารย์ก็โกรธ ทำให้อาจารย์ตำ
หนิเสียไปทั้งห้อง เพื่อน ๆ ก็เสียสมาธิ และการฟังก็ไม่ปะติดปะต่อกัน และทำให้อาจารย์เสีย
อารมณ์ครบ"

ภาส "ทำให้จับใจความที่อาจารย์พูดไม่ได้ครบ เจยหน้าขึ้นมาก็หนึ่งอาจารย์ก็ไป เรื่องใหม่แล้ว
ไม่ทันอาจารย์ครบ"

หมง "ทำให้อาจารย์ตำ อาจารย์ตีครบ"

แล้วเม่าก็ได้บอกเล่าให้กลุ่มได้รับทราบถึงประสบการณ์ของตนเองซึ่งชอบพูดแทรกอาจารย์
กลั่นในขณะที่มีการเรียนการสอน อาจารย์ก็ตำหนิด้วยเสียงดัง ๆ ทำให้เม่าเกิดความรู้สึกอับอาย
เพื่อน ๆ ในห้องเรียน และเกิดความน้อยใจในอาจารย์กลั่น เม่าเล่าให้กลุ่มฟังว่า ในขณะนั้น
ตนเองเกิดความรู้สึกเกลียดและโกรธอาจารย์กลั่นเป็นอย่างมาก จนถึงกับตำหนิออกมาให้
เพื่อน ๆ ฟัง และเม่าคิดว่าจะไม่สนใจยติกับอาจารย์กลั่นอีกต่อไปแล้ว แต่พอเวลาผ่านไปเม่าก็
กลับมาคิดได้ว่า ตนเองไม่น่าจะตำหนิอาจารย์อย่างนั้นเลย แล้วเม่าก็หันไปประพฤติตัวดี ๆ
กับอาจารย์ และทำให้อาจารย์ก็กลับมาพูดดีด้วยกับตนเองเหมือนเดิม และทำให้ตนเองรู้สึก
สบายใจขึ้น จากประสบการณ์ที่ เม่าได้เล่าให้กลุ่มฟังครั้งนี้ทำให้นายเอก เกิดความตระหนักใน
พฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนของตนเองที่ทำให้อาจารย์กลั่นเกิดความไม่พอใจในพฤติกรรมของตน
และทำให้ตนเองรู้สึกไม่สบายใจ

และกระแสความเคลื่อนไหวของกลุ่ม ทำให้นายเม่าได้เล่าให้กลุ่มฟังถึงผลกระทบของ พฤติกรรมการทำร้ายเพื่อนอย่างรุนแรงจนถึงกับต้องส่งโรงพยาบาลว่า "ตอน ป.6 ผมทำให้เพื่อน ร้องไห้เกือบทุกวันเลย เพราะว่าหยอกเค้าแรงมาก ตอนนั้นเพื่อนผมเค้าเอาเกมส์มาเล่น แล้วปิดบัง ผมไว้ไม่ให้ผมเล่น ที่นี้พอผมรู้ผมก็โกรธมาก น้อยใจด้วย วันนั้นผมเลยเอาเค้าเกือบตาย อาจารย์ ต้องส่งโรงพยาบาล" และนายเม่าก็ได้บอกถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการกระทำของตนเอง ครั้งนี้ว่า "แล้วเพื่อนเค้าก็กลัวผม แต่ผมไม่ชอบนะชะที่เพื่อนเค้ากลัวผม ผมอยากให้เพื่อนเป็นกันเอง ผมไม่อยากให้ใครมากลัวผม บางครั้งผมทำให้เพื่อนร้องไห้ผมก็เสียใจ บางครั้งผมไม่อยากทำเค้า ก็เคยคิดนะชะว่าทำเค้าแล้วเค้าเจ็บ ถ้าเป็นเราเราก็บเจ็บ ผมเคยคิดอยากจะทำเล็ก แต่ผมก็จะ พยายามครับ เดี๋ยวนี้ผมกำลังพยายามครับ" ผู้นำกลุ่มก็พูดสนับสนุนให้กำลังใจแก่เม่าเพื่อให้ เล็กการกระทำพฤติกรรมทำให้คนอื่นต้องได้รับบาดเจ็บลงเสีย จากนั้นผู้นำกลุ่มให้โอกาส แก่เม่าในการให้เม่าได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน ๆ สมาชิกกลุ่ม ผู้ซึ่งเคยได้รับผลกระทบจากการ กระทำของเม่า และผู้นำกลุ่มยังได้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เม่าถึงการกระทำที่รุนแรงของเม่า และ ทำให้เม่าได้ทราบว่าตนเองมีลักษณะโครงร่างที่ใหญ่โตกว่าเพื่อน ๆ รุนราวคราวเดียวกันมาก ฉะนั้นเมื่อตนเองออกแรงกระทำกับเพื่อน ๆ ก็ควรจะต้องยัง ๆ แรงของตนเอาไว้บ้าง เม่าก็ มองเห็นในจุดนี้แล้วพูดกับกลุ่มว่า "ใช่ครับ ที่อาจารย์มาตำหนิเพราะเพื่อนผมมีแผลเกิดขึ้น ผม เคยคิดว่าผมทำบ่อยที่สุดแล้ว แต่อาจารย์ทำไมถึงมาตำหนิผม ผมไม่ได้ทำแรงเลย แต่อาจเป็นแบบที่ อาจารย์บอกนะชะ แต่ผมทำไปนิดหนึ่ง ผมทำไปบ่อย ๆ ทำไมเค้าต้องร้องไห้ด้วย ผมว่าเค้าขี้ขลาด อะไรวะอย่างนี้ ผมก็เคยคิดนะชะว่าผมตัวใหญ่กว่าเค้า แรงมากกว่าเค้า" และยังคงบอกกับกลุ่มต่อว่า "เพื่อนเค้าไม่อยากเล่นกับผม เพื่อนไม่อยากเล่นด้วยเลย แบบว่าเล่นสู้กันอย่างนี้ไม่อยากเล่นด้วย เค้าบอกวากแล้ว.... ผมก็เคยคิดนะครับว่าถ้าผมไม่มีเพื่อนเลยมันจะเป็นยังไง มันคงจะไม่มีใคร พูดด้วย"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 5 : ในการที่ผู้นำกลุ่มเข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนของสมาชิกกลุ่ม ทดลอง ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำร้ายกันมากขึ้น และมีพฤติกรรม ก่อนงานชั้นเรียนลดน้อยลงมาก เมื่ออยู่ในกลุ่มผู้นำกลุ่มจึงได้บอกถึงสิ่งที่ได้สังเกตเห็น พร้อมทั้ง กล่าวชมเชยสมาชิกกลุ่มที่ได้กระทำพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนลดน้อยลงไปมาก แต่ยังมีเพื่อนร่วม ห้องเรียนบางคนของสมาชิกกลุ่มซึ่งไม่มีโอกาสได้รับบริการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม พบว่ายังคงกระทำพฤติกรรมก่อนงานชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนเช่นเดิม จนเม่าเกิดความรู้สึกว่า

เพื่อน ๆ เหล่านั้นทำความรำคาญให้กับคน ดังที่เมมาได้บอกกับกลุ่มว่า "บางครั้งอาจารย์ด่าบ่อย ๆ นี้ ผมรำคาญมากเลยครับ เวลาอาจารย์ด่านายธนินทรกับนายกฤษณะนี่ ผมรำคาญ เวลาผมนั่งฟัง อยู่ดี ๆ นะซะ ก็มีเรื่องอะไรขึ้นมา" จากจุดนี้ผู้นำกลุ่มจึงใช้ให้สมาชิกกลุ่มได้เห็นถึงผลกระทบของการกระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนของคน ซึ่งจะให้คนอื่นเกิดความรำคาญว่า "เราก็ได้เห็นแล้วว่า การที่เรามีพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียน มันก่อความรำคาญให้คนอื่น จังเราก็อย่าไปทำนะคะ" สมาชิกกลุ่มก็ได้ตระหนักถึงพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนของตนเอง และยังได้ตระหนักว่า การจะไปห้ามไม่ให้คนอื่นกระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนนั้นทำได้ยาก แต่คนที่เราจะห้ามได้ง่ายกว่าก็คือ ตัวเราเอง เราจะต้องเตือนตัวของเราเองไม่ให้กระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนเหล่านั้น

แล้วผู้นำกลุ่มก็ได้ติดตามสอบถามถึงสัมพันธภาพระหว่างเอกกับอาจารย์กลิ่น ซึ่ง เอกเคยบอกให้กลุ่มทราบถึงความรู้สึกของตนเองว่า ตนรู้สึกที่อาจารย์กลิ่นมีอคติกับตน และไม่เข้าใจตน ซึ่งในกลุ่มครั้งนี้เอกได้รายงานให้กลุ่มทราบถึงสัมพันธภาพระหว่างตนกับอาจารย์กลิ่นว่า "วันนี้ผมก็ทำตัวดีครับ แล้วอาจารย์กลิ่นก็ไม่รู้ว่าอะไรผมสักคำ ผมก็ไม่คุย ไม่หยอกล้อเพื่อน แล้วก็ไม่มีพูดเสียงดัง... ผมก็ตั้งใจเรียน ตั้งใจเขียนก่อนที่อาจารย์จะลบกระดานดำ แล้วผมก็ส่งสมุดเรียนร้อยตามที่อาจารย์ให้ส่งครับ แล้ววันนี้มีการบ้านด้วยครับ เมื่อผมทำการบ้านเสร็จผมก็ไปส่ง แล้วอาจารย์ให้ไปเขียนมาใหม่ครับ ผมก็เอาไปเขียนใหม่ครับ" ผู้นำกลุ่มก็รับฟัง ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ เอกและบอกกับ เอกว่า เป็นการดีที่ เอกได้ข้อคิดจากกลุ่มแล้วนำไปปฏิบัติกับตนเองในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาสังคมศึกษา แล้วเอกก็บอกกับกลุ่มว่า "แล้วผมก็จะนำไปปฏิบัติในทุก ๆ วิชาเลยครับ"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 6 : พอเริ่มเปิดการประชุมกลุ่มสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งก็รายงานถึงการกระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนของหมงในห้องเรียน แต่หมงก็บอกกับกลุ่มว่าเดี๋ยวนี้ตนเองได้เลิกกระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนลงแล้ว ผู้นำกลุ่มก็ชวนให้สมาชิกกลุ่มหันมาคุยที่ตัวเอง โดยให้เตือนตัวเราเองไม่ให้กระทำพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน แทนที่จะไปดูที่คนอื่นในบรรยากาศของกลุ่ม ผู้นำกลุ่มสังเกตว่าสมาชิกให้การใส่ใจกันมากขึ้น และให้โอกาสแก่เพื่อน ๆ สมาชิกในการได้พูดกับกลุ่มก่อน สมาชิกกล้าเปิดเผยตนเองมากขึ้น สมาชิกคนหนึ่งมีความไว้วางใจกลุ่มมาก ถึงกับเปิดเผยเรื่องของตนเองให้กลุ่มได้รับทราบ ซึ่งเค้าบอกว่าไม่เคยเล่าที่ไหนมาก่อน โดยเล่าให้กลุ่มฟังว่า เมื่อวันก่อนตนพบเงินจำนวนหนึ่งในบริเวณโรงเรียน แต่ก็ไม่ได้เอาไปแจ้งให้ครูทราบ ในขณะที่รู้สึกสับสนตัดสินใจไม่ถูก ใจหนึ่งก็อยากเอาไปแจ้งให้ครูช่วยประกาศ

หาเจ้าของ แต่อีกใจหนึ่งก็อยากเก็บเอาไว้ใช้เอง และในที่สุดก็ตัดสินใจเก็บเอาไว้ใช้เอง พอใช้เงินไปแล้วจึงมาคิดว่าตนเองน่าจะเอาเงินจำนวนนั้นไปคืนเจ้าของ และคิดกับตนเองว่าถ้าเจ้าของเงินเค้าเป็นคนไม่มีเงิน แล้วมีเงินเหลืออยู่แค่นั้นแล้วเค้าจะทำยังไง และยังบอกกับกลุ่มถึงความรู้สึกของตนเองว่าตนเองรู้สึกอายใจมาก และให้สัญญากับตนเองว่าครั้งต่อไปหากตนเองพบเงินอย่างนี้ก็จะรีบเอาไปแจ้งที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ เอกซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งก็ได้บอกเล่าให้กลุ่มได้รับทราบถึงความรู้สึกของตน เมื่อครั้งที่เคยทำเงินหายว่า "ผมก็เคยทำเงินหายคอนั้นเสียใจมากครับ แม่ให้เงินผมไปซื้อกับข้าวที่ตลาด 50 บาท ผมทำหล่นหายทั้ง 50 บาท ยังไม่ได้ใช้เลย ผมเลยไม่กล้ากลับบ้านตั้งนาน ก็มานึกเสียใจว่าทำเงินแม่ตัวเองหายตั้ง 50 บาท อยากค่าตัวเอง อยากว่าตัวเอง และอยากได้เงินคืนครับ คิดว่าถ้าได้คืนแล้วจะดีใจที่สุดเลยครับ แต่ก็ไม่ได้คืนครับ" สมาชิกคนอื่นก็ให้การสนใจโดยการรับฟังและซักถาม แล้วเมื่อกำลังให้ข้อคิดกับกลุ่มว่า "ความดีบางอย่างที่เราทำภายนอกแล้วเมื่อไปทำอะไรที่มันไม่ดีขึ้นมา ซึ่งมันเป็นเรื่องไม่ดีกว่าไหมครับ มีความดีบางอย่าง แบบที่เราไปทำความดีมาแล้วคนเค้าก็สรรเสริญเรา แล้วถ้าเราไปทำความไม่ดี ความไว้วางใจเรามันก็ต้องลดลงไปเป็นธรรมดา และถ้าเราไปทำไม่ดีอีก ความไว้วางใจมันก็ลดลงไปเรื่อย ๆ" และในประสบการณ์ที่ผู้นำกลุ่มได้อยู่กับกลุ่มครั้งนี้ได้ให้แง่คิดถึงการกระทำพฤติกรรมของเรา และได้บอกกับกลุ่มว่า "การกระทำของเราจะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นตัวเรา ถ้าเรากระทำสิ่งที่ดี ๆ คนเค้าก็มองว่าเราทำดี ถ้าเรากระทำไม่ดีคนเค้าก็มองว่าเราทำไม่ดี ถ้าเรากลัวว่าคนอื่นเค้าจะมองเราไม่ดี เราก็อย่าไปทำอะไรที่มันไม่ดี แต่ให้เลือกทำพฤติกรรมที่เห็นว่าดีมีประโยชน์นะคะ"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 7 : ในการที่ผู้นำกลุ่มเข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนในวิชาสังคมศึกษา ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มมีพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนลดน้อยลงไปมากอย่างเห็นได้ชัด เจน อาจารย์ประจำวิชาที่สอนหนังสือได้อย่างราบรื่นไปจนหมดชั่วโมง ซึ่งทำความพอใจให้กับอาจารย์ผู้สอนเป็นอย่างมาก จนถึงกับกล่าวชมเชยออกมาในชั่วโมงสังคมศึกษาให้นักเรียนได้รับทราบถึงพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของตน ซึ่งผู้นำกลุ่มเองก็สังเกตเห็นว่าสมาชิกกลุ่มมีพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียนลดน้อยลง และกลับมีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเมื่ออยู่ในกลุ่ม ผู้นำกลุ่มจึงได้กล่าวชมเชยสมาชิกกลุ่มถึงการลดลงของพฤติกรรมก่อนกวนชั้นเรียน

และในบรรยากาศของความใกล้ชิดระหว่างผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มนั้น สมาชิกกลุ่มได้บอกถึงความรู้สึกที่ดีของตนที่มีต่อผู้นำกลุ่ม เช่น เอก "ผมว่าอาจารย์ใจเย็นครับ... ผมว่าอาจารย์

เรียนหลักจิตวิทยาที่ถูกต้องแล้วครับ" ประกริช "บางทีพวกผม เล่นกันอะไรอย่างนี้ พวกผมคือกัน" เม่า "ผมว่าอาจารย์ใจเย็นจริง ๆ ครับ... ผมสังเกตนะครับตั้งแต่วันแรกว่าทำไมอาจารย์ถึงไม่เคยด่า ตั้งแต่ผมเรียนมา ผมไม่เคยเห็นอาจารย์คนไหนที่จะไม่คำศิษย์ ถึงผมจะอยู่กับอาจารย์แป๊บเดียว แต่ผมก็รู้สึกนะครับว่าอาจารย์คงจะใจเย็นอย่างนี้ตลอดไปนะครับ ผมคิดอย่างนั้นะครับ น่าที่จริง ๆ ครับ... ผมชอบอาจารย์ครับ ถ้าผมตายไปแล้วนี่ผมคงจะได้กลับมาเป็นศิษย์อาจารย์อีกนะครับ ผมเพิ่งมาเจอตอน ม.2 นี้แหละครับ ผมมองดูสายตาอาจารย์ที่อาจารย์มองผมว่า อาจารย์มองอย่าง...แบบ เย็นดูนะครับ"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 8 : การประชุมกลุ่มครั้งที่ 8 เริ่มจากสมาชิกกลุ่มบางคนมีความรู้สึกที่ไม่ดีกับสมาชิกกลุ่มคนหนึ่ง และได้พูดกับกลุ่มว่า "ผมเดินเอาขนมไปให้เค้า เค้าก็เดินหนี ไม่สนใจใยดีผมเลยครับ ผมเสียใจครับ ผมเอาขนมไปให้เค้า เค้าก็เดินหนีไป ผมก็รู้สึกเสียใจมากครับ" ผู้นำกลุ่มจึงถามสมาชิกกลุ่มคนที่เพื่อนเอาขนมไปให้ว่าได้ฟังเพื่อนบอกถึงความรู้สึกของเค้าแล้วตนเองรู้สึกอย่างไร สมาชิกก็ก้มหน้าออกกับกลุ่มด้วยน้ำเสียงที่เบามากกว่า "ผมว่านายประกริชก็ดี แต่ผมยังปรับหัวไม่ได้ครับ" สมาชิกคนอื่น ๆ ให้ความสนใจ รับฟัง สมาชิกบางคนก็ออกกับกลุ่มว่า "ผมเข้าใจในความรู้สึกของหงส์ครับ ผมก็เคยเป็นเหมือนหงส์บ่อยมากครับ" สมาชิกบางคนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้นายหงส์ทราบว่าเพื่อนสมาชิกคิดอย่างไรกับตน โดยบอกหงส์ว่า "หงส์ชอบเอาแต่ใจตนเอง ชอบคิดว่าตนเองถูกต้องตลอดเวลา...บางทีเรามากันเยอะ ๆ เพื่อน ๆ นั่งกันอยู่ที่โต๊ะ พอมีคนถือของมาถ้าเป็นของที่หงส์ชอบ หงส์จะจับใส่จานหงส์ก่อนเพื่อน อันที่หงส์ไม่ชอบหงส์ก็วางให้เพื่อน ๆ กิน เพื่อน ๆ ก็ไม่พอใจ มีอะไรที่ชอบพอวางลงหงส์จะต้องคว้าก่อนเพื่อน ๆ ก็ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี...คล้าย ๆ กับว่าหงส์เป็นคนที่ต้องการหมดทุกอย่าง เป็นผู้นำเราชอบอะไรก็เอาไปหมด ส่วนที่ไม่ชอบก็เหลือไว้ให้เรา ทำให้เรารู้สึกว่าเหมือนทาสนะครับ" จากข้อมูลย้อนกลับทำให้หงส์ทราบว่าการกระทำของหงส์ทำให้เพื่อนสมาชิกรู้สึกเช่นไรกับตน หงส์จึงได้พูดกับกลุ่มว่า "เค้าคงรู้สึกที่ผม...ผมคิดว่า... เพื่อน เค้าคงแบบว่า...ไม่ค่อยอยากกินของเหลือนะครับ" และก่อนจบกลุ่มผู้นำกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้พูดกับกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเอาก็ได้พูดกับหงส์ว่า "ในการมาเข้ากลุ่มครั้งนี้ทำให้เข้าใจหงส์มากขึ้น หงส์ก็ไม่ถึงกับจะมีส่วนไม่ดีไปเสียทั้งหมด แต่ก็มีส่วนดีในตัวเค้าบ้าง.... ถึงหงส์จะเป็นเด็ก ๆ แต่หงส์ก็น่ารักนะครับ"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 9 : ในการประชุมกลุ่มครั้งที่ 9 เพื่อเป็นการผ่อนคลายและให้สมาชิกกลุ่มมีโอกาสได้ฝึกฝนการใส่ใจกัน ผู้นำกลุ่มจึงให้สมาชิกกลุ่มทำแบบฝึกหัดการนวด ในการทำแบบฝึกหัดครั้งนี้ ผู้นำกลุ่มสังเกตว่าสมาชิกกลุ่มมีความตั้งใจในการทำแบบฝึกหัดมาก และให้การใส่ใจในสมาชิกคนที่ได้รับการนวดเป็นอย่างดี ดังที่สมาชิกกลุ่มหลายคนได้บอกถึงความตั้งใจของตนเองในการทำแบบฝึกหัดครั้งนี้กับกลุ่ม เช่น

ประกฤษ "ผมอยากให้เป็นนอนอย่างมีความสุข แล้วก็ให้สบาย ไม่กลัว ไม่หนาว"

หมง "ผมก็นวดเพื่อน ๆ อย่างดีนะครับ ก็หวังให้เค้าทำกับผมดี ๆ ครับ"

ภาส "ผมอยากให้เป็นสบายนะชะ ให้สบาย ทำตัวตามสบาย ไม่อยากให้เป็นอะไร ให้นอนให้เต็มที่ สบาย ๆ"

เอก "นวดให้เพื่อน ๆ อย่างตั้งใจ และอยากให้เป็นเพื่อนรู้สึกสบาย"

การประชุมกลุ่มครั้งที่ 10 : ในการที่ผู้นำกลุ่ม เข้าสังเกตพฤติกรรมก่อนวอร์นเรียนของสมาชิกกลุ่มในวิชาสังคมศึกษา ผู้นำกลุ่มสังเกตว่าสมาชิกแทบจะไม่มีอาการกระทำพฤติกรรมก่อนวอร์นเรียนเลย แต่กลับมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น และมีความตั้งใจทำงานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ทำ ผู้นำกลุ่มจึงบอกข้อมูลย้อนกลับส่วนนี้ให้สมาชิกกลุ่มทราบ อีกทั้งยังกล่าวชมเชยสมาชิกกลุ่มทุกคน และยังบอกให้สมาชิกทราบว่าหลังจากหมดชั่วโมงสอนแล้วแม้แต่อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาเองก็ยังได้กล่าวชมเชยสมาชิกกลุ่มทุกคนให้ผู้นำกลุ่มฟัง ผู้นำกลุ่มก็พูดสนับสนุนให้กำลังใจแก่สมาชิกในการมีพฤติกรรมตั้งใจฟังอาจารย์สอนในทุก ๆ วิชา เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม ผู้นำกลุ่มจึงเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้พูดถึงสิ่งที่ยากจะบอกกับกลุ่ม ซึ่งประกฤษก็ได้บอกกับกลุ่มว่า "ตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาถึงวันนี้ วันแรกนะครับ ก็มันเป็นวันแรกนะครับ ก็แย่งกันพูดไม่รู้กฎเกณฑ์ระเบียบในกลุ่มนะครับ ค่อมาค่อมาก็ดีขึ้นครับ ก็เข้าใจพฤติกรรมในห้องเรียน แล้วก็เข้าใจคนอื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรามากขึ้น แล้วก็วันนี้ผมก็ตั้งใจมากครับที่เราเข้ากลุ่มกันได้ดี" หมงบอกว่า "ทำให้เราได้รู้จักใจเพื่อนว่าเพื่อนมีความรู้สึกยังไง และทำให้ได้ใกล้ชิดเพื่อน และมีความสนิทกันมากขึ้น" และยังสามารถบอกกับกลุ่มถึงประสบการณ์ในการมาเข้ากลุ่มครั้งนี้ว่า ตั้งแต่วันแรกที่มาเข้ากลุ่มกับวันนี้ ตนเองรู้สึกเปลี่ยนแปลงไปมาก วันแรก ๆ ตนเองเล่นมากไปหน่อย เอกก็บอกว่า "ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 10 ผมรู้สึกว่าตั้งแต่วันแรกเข้ามากับเพื่อน ๆ ทุกคน แม้อยู่ห้องเดียวกัน ก็ยังไม่รู้สึกสนิทถึงขนาดนี้ ยังไม่รู้จักใจกัน เดียวนี้ผมรู้สึกว่ามีความสนิทสนมกันมากขึ้น รู้จักกันมากขึ้น สนิทสนมกับอาจารย์มากขึ้นด้วยครับ มีประสบการณ์มากขึ้น ทำให้เข้าใจ"

เพื่อนมากขึ้น ทุกวันที่ผมมาเข้ากลุ่มก็ได้ข้อคิดดี ๆ เพิ่มขึ้นทีละข้อ ๆ ทำให้ผมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ปกติผมไม่ค่อยเข้าใจเพื่อน ชอบมองแต่ในด้านลบของเพื่อน พอได้เข้ากลุ่มแล้วก็มองสิ่งที่ดี ๆ ของเพื่อนบ้าง ตอนนั้นผมก็มักจะมองเพื่อนในทางที่ตีมากกว่าทางที่ไม่ตีครับ" จิวก็บอกกับกลุ่มว่า "ตั้งแต่ที่เข้ากลุ่มมาจนถึงวันนี้ ผมได้ข้อคิดมาเยอะแยะนะครับ แล้วผมก็รู้สึกตั้งใจเรียนมากขึ้นครับ" และนายประกริชก็ยังได้บอกกับกลุ่มว่าในการมาเข้ากลุ่มครั้งนี้ทำให้ตนเองได้ข้อคิดจากเอกและเม่าซึ่งเอกมีเรื่องกับอาจารย์กลั่น และเม่าได้ให้คำแนะนำให้นายเอกเลิกกระทำพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนลงเสีย เพราะการกระทำพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนทำให้อาจารย์ไม่ชอบ เมื่อเอกได้ฟังแล้วก็บอกกับกลุ่มว่า "ผมว่ามันอยู่ที่ใจครับ ถ้าเรามองอาจารย์ในทางที่ดี ๆ อาจารย์ก็ไม่ได้ว่าอะไรผมครับ" และเอกยังบอกให้กลุ่มฟังว่าอาจารย์กลั่นมีท่าทีที่ดีขึ้นกับตนเอง และยังคงคิดว่า "ผมว่ามันอยู่ที่ใจครับ ผมรู้สึกว่าพอผมมองอาจารย์ในแง่ดี อาจารย์ก็ดีขึ้นครับ"

และก่อนร่ำลากกลุ่ม สมาชิกกลุ่มมีความรู้สึกกันมากขึ้น สนับสนุนกันมากขึ้น และสนิทสนมกับผู้นำกลุ่มมากขึ้นด้วย ผู้นำกลุ่มได้กล่าวกับกลุ่มก่อนลาจากกันว่า รู้สึกดีใจที่มีโอกาสได้มานำกลุ่มให้กับสมาชิกกลุ่มทั้ง 6 คน ทำให้ตนเองได้มีโอกาสรู้จักสมาชิกกลุ่มทั้ง 6 คน และทำให้รู้สึกสนิทสนมกับสมาชิกกลุ่มมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเท่าเทียมกันของความแปรปรวนของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะเส้นฐาน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)
2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของกลุ่มทดลอง ในระยะเส้นฐาน และระยะติดตามผล โดยการทดสอบค่าที (t-test)
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล โดยการทดสอบค่าที (t-test)